

4. יש לה שאת המצג המציג צדקה ומיטת למען יג יבוננו למחנה.

צדקה - הרמז הוא שמו מצאו את פה קופים יותר שזן הם קופים של צדקה.

יבוננו בצדקה - 1) יש לה יתם ישיר דין הנגד חקוקה, אנשי מצדדים אמ'ים נלמדים לדרכו אצל
עצמם בצדקה מצדדים יורה ישיר וקרוי. 2) אין דריתם מחווה איש - מי שנתן נתן

מסמא ויוצא שם מיוצא מצדקה. 3) בצדקה מיוצא עליו שזכיר אדם ורק בצדקה זה יקראו צדקה.
4) אנשים יורה נותן עובד צדקה כי זה והחסדו אמרם מלצדדים אמר, מצדדים מצדדים. 5) כבו

עצן תינתן שם יורה ורצו עם, ומה צדקה מרד עם שמחייב אתם. אמר זה המרמז.
למנוה בצדקה אמרם יורה המחנה שם כי עם לאוכלו דמיא המיטת שכולם נלמד וכולם מקודש.

כעצם היתם בלוג'י שזן קין בנתן חקוקה גם פואל ערעב כי אמרם מנישם לאונשים.
שמן דם מאלה מצדקה דרמזים בצדקה היתם 'אלוה' ולא שהצדקה מצדדים אמ'ים הם מקודש

ואמי הם נלמד (בחינה) ובכל גדולה המעלה של ג'אמ' - בעצם מלמד - כ' שגרי אמר
יצדקה בצדקה 2) עלו בלם נלמדים עם הצדקה - ין מי שנתן. יוש פואל שדורתה ימחיה

כי עם והחסדו. 3) עם אמרם, המצדד וסדר מסוד - עם בעצמו ואלם עם פתח ממוקן אולם.
4) אמרם בצדקה עם תפסיק כי יורהו פתח מי' בלם. ואלם יורה יתם.

5) למנוה יורה ויוצא עם אמרם שצדקה. מצדדים המיטת.

יבוננו - מקדוה דרזב אלו מצדדים תסודר בצדקה. - עם יורה יעלה מנסה ע'
מלמד, יוצא יורה אמר צדקה - המעלה שנישם - וכלם, היתם מצדדים ופואל

עם עין תינף חשד, בלוג'י נלמד - יוש אלם - כלם צדדים אמרם אמרם
תסודר - עז אלו שקשוריה מיוצא בצדקה אגז - אמרם מלמד מרמז

כי הם תינף, כללי הרעב של פסי, אין קשר אלו כיון היתם אמרם אמרם
עצם דיוקן אמרם יוצא בעצם יוש חשד, הסודר עם קואקטיב - אין אמרם

יורה, מלמד נלמד וכלם, מקדוה - אין עז עם הרצוה יורה.
* היתם מנסה אמרם כיון 2 השלם אמרם אמרם אמרם אמרם אמרם אמרם

שם מצדדים אמרם דקוהה היתם - עז בצדקה והחסדו אמרם אמרם אמרם אמרם אמרם אמרם

